

Keleivis

Keleivis, Karališčiūje
Kas Utarninkų išdėdams, kapi-
toš, ant bile koto Pūsto
apšielotas, su Pūstpinin-
geis ant Bertainio Melū
4 Sgr. 9 Pf.

Jey kursat dā Keleivis
Kunigui Kurpacziui k-
rašyti norėtu, tay jo Gra-
mata ji rgs Karališčiūje
Löbenichtsches Ho-
spital N° 1.

Karališčiūšiaus Broliams Lietuwininkams Žinēs parnešās.

N° 3.

Karališčiūje. 21. Januariju

1862.

3. Nedėdienėj po Šmintingųjų Šventės.

Evangelija: Matt. 8, 1—13.

Gromata: Rym. 12, 17—21.

Žmogaus Sutvėrimas.

(Peršikaityt 1 Moiz. 1, 26—31.)

„Ir Dievas tare: Padarykim žmones, Abrožą, mums lygu, kurie ponawotu ant žuvjū Mariosa, ir ant Paukščjū po Dangum, ir ant Galvijū, ir ant wisdō žemės, ir ant wisū Kirmeliū, ant žemės slenkancjū. Ir Pons Dievs sutvėre žmogū i sawo Weidą, i Diemo Weidą sutvėre ji, ir sutvėre jūdu Wyra bey Moteriskę.“ Taip pasakoj Diemo žodis Nusidawimą apie žmogaus Sutvėrimą. Dgi tam pridėkime dar, kas toliaus antrame Peršikrime apie tai pasakytā: „Ir Pons Dievas padare žmogū iš žemės Grumsto ir ikwėpe jam gywā Dwasę i jo Nosį. Ir šitai po žmogus gywā Dusę igijo.“ 1 Moiz. 2, 7. Apie Moteriskės Sutvėrimą pasikalbėsim kita Syki koki žodeli. Szendien mums te palanka žmoniū Sutvėrimą iš Wiso apmastyti. Pirmjaus dabokim, kā mostitasis Diemo Wyras musū Liutėrius apie tą Dalgkā kalbėjęs. Šis taip sako: „Szionay labjausey reik išdaboti, kad žmogus ne tokiu Budu sutvertas, kaip šiti Sutvėrimai, kacjeyg jis tarp tujā rokojamas, o ir tarp jū ant žemės statytas. Nesa Ponas Dievas laiko dėl to pirmjausey lyg koki Susirodijimą ir istar sawo Apšėmimą kaip iš šito Susirodijimo atšieinanti sakhdams: „Padarykime žmones!“ Dgi jau tai yra didele Garbė žmogiskam Sutvėrimui išrodita, kad jis ant to daugiaus Procēs pristato, ne kaip prie šitū Sutvėrimū. Ale iš šitū žodžių ir issireiškia, kad Diewėje daugiaus ne kaip wiens Persona esanti. Nesa jis ne sako: „Aš padarysu, kaip wiens budams, bet jis sako: „Padarykim!“ kaip Draugystėje su kitais; o jis ir toliaus kalbėdams ne sako: Padarykim Abrožą „man“ lygu, bet; „mums“ lygu, kaip keliems. Taugi norint žydai tą žodi saka ir kraipsto, kiek tikt imanydami, tay tacjiau tasai pasiliekt drutay be stowis, o mes turim sakyti, kad Pons Dievas taip ne butu galėjęs kalbėti, jey jis sawije tikt wiens Persona te butu.“ Taip raso musū garbingasis Mokitojis Liutėrius.

Taugi šitame Wispaticiēs Sutvėrimo žodije yra

atwias Liudimas iš pat seniausjū Gzėsū, kad Pons Dievs yra trivienas Dievs, i kurio Abrožą ir Weidą žmogus yra sutvertas. Nesa mes ir ne galim sakyti, kad Pons Dievs pirm žmogū sutverdams rasi bene su Angėlais, jau pirma sutvertais, susirobidams taip kalbėjęs, kadangi tai po wisam ne pritėktu wisagalincziamjam Wispacziui, apie tai, kā jis darviti apšėmēs, su sawo Sutvėrimais susiroditi, tarši jis wiens toktai išprowiti ney išmangš ney istengias. Dgi priegtam jis potam žmogū ir ne i Angėlū, bet i sawo paties Abrožą sutverti norėdams istare: Padarykim žmones, Abrožą mums lygu.

Ale dabar kreipkime sawo Szirdis ant Upmastyto tōs aukštōs Garbės, kuri žmogui išrodita, kad jis tam sutvertas, Pono Diemo Abrožas buti arba Ponui Diemu prilygti. Tokia aukšta Garbė ney jokiam šitam Sutvėrimui, o ir ney patiemš Angėlams n'iera nudaityta. Koks patš Daitš, toks jo Abrožas; taugi koks patš Pons Dievas, toks žmogus sutvertas, taipo, jeib wisa Aukščiausiojo Szlowē žmoguje šwiestu. Pons Dievs yra Meile ir Szwiesybe; jis šwentas, wisgalingas, nesmertelnas, ir wiespataujgs ant wiso Swieto, o žmogus tam sutvertas, kad šitos wisos Ypatybes iš jo spindėtu. Kods ne taipo, kaip kad žmogus powisam ir abelnay Ponui Diemu lygus butu; tai ne galims Daitš; nesa kaipgi galėtu Sutvėrimas Sutwertojui taip wisay prilygti, kad ney joks Skirtums tarp abiejū ne be rastus, ir jūdu butu czystay wiens kaip šitš. Bet Paweiklā sakant, taip, kaip koks Karaliaus Abrožas, jey jis geray numoliawotas, berods Karaliui ne powisam lygus, bet jam taip prilygsta, kad galima iš Abrožo pati Karaliū išpažinti.

Szitokiu Budu Pons Dievs žmogui, kuri jis pagal Kuną bumo iš žemės Grumsto padarēs, sawo paties Kwapą ikwėpdams, jam lyg koki Dalgkā sawēs paties i jo Dusią idėjo, jeib jisai jo diewiskases Ypatybes sawije turėtu, norint toli daug menkesnioj Mieroj ne kaip jos Diewėje yra, jeib žmogaus Szirdije šwentoji Meile Gzystybe ir Teisybe gywentu; jeib jo Šmintis papildita butu czysta ir šwiesa Tiesa be jokio Ap-tamsinimo, Klajojimo, Melū ir Netaisybės; jeib jis diewisškā Wispatyštę ant žemės iškreikstu ponawadams ant žuvjū Wandenisa, ir ant Paukščjū po Dangum, ir ant Wiso, kas gywa yra ir kruta ant žemės, ir taip wislab ant žemės jo Walei ir Ponawojimui i Pa-

klusnumą padūta butu. Bet galiausey buvo žmogus ir tam leistas, jeib jis šitaipo Ponui Dievui prilygdams ir diemiskajai Abrozą sawije nesiodams ir diemiską Ispanimą sawije jausiu, be jokiū Bėdū, be Bargū, be Smertiės, Pakajuje ir Linksmybėje amžinay patekdams.

Szitame wifame laikėsi Diewo Abrozas, kuri žmogus sawije nesiojo. Ale ne taipo, kaip kad toktai wis žmogus iš sawes butu turėjęs, bet jis tai turėjo Diemėje ir glaudziausime Susiglaudime su jūmi. Žmogaus Dusia buvo lyg koks cysstas ir plownas Zerkolas arba Szpygelys, i kuri Ponas Diemas Stulpus sawo Skaitumo ileido, ir iš kurio tie meilingay ir išganantingay wėl atspindejo. Szta, kaip aukštay Biešpatas žmogū išleš ir kofę Malone jis jam sutekės. Ale toktai apmąstant, Szirdis jū labjaus tur mums skaudėti, kad dabar per Grieką šitas Biešpaties Zerkolas suterptas, supurwintas, sukultas, jo Abrozas prapulditas, Meile, Szwenthybe, Czyshtybe, Nesmertelnyste, Ispanimas wiskas šalin. Ponas Jezus mums te sutenka tą wėl per Dikėjimą i jį wis daugiaus atgauti. Amen.

Evangelijūs Pasuntinys Gottlyb Szwarts.

(Pradžia Num. 2.)

Apie jaunases Dienas Pasuntinio Gottlybo Szwartso pasipasašodami anday patyrēm, kad jis dar Waiks budams ir Kurpsuwystę issimokindams iš Pirmo iš Nobažnystės Doko buwęs iškrypęs, ale potam wirfutinioj Deisybėj pasitelgdams sawę jau ir tikray per teisy laikėsi ir ney iš Dolo ne mislijęs, kad jam Reikals prisiverstis.

Szitas jo Pasilaikims parizėjskoj wirfutinioj Deisybėj truko geray ir mielay wėl kofiu du Metu. Cze nusidawe Syki — Gottlybs tai istēmijo ir niekadės wėl n'uzmiršo; tai buvo 10 taji Augustą 1818 — kad jis su wienu geru Prieteliūmi lauke Miesto pasilaikstinejo. Tasai Susikalbėjimą ant to nukreipe, kolia tai didele Diewo Malone esanti, kad koks žmogus Krišcijonystėje gimęs ir nobažnus, Diewo - bijanczius Tėwus turis, kurie jį iš pat mažū Dienū Diewo Keleis wadzioja. Toktai Gottlybs jau buvo seney žinojęs; ale jo Draugui tai jam sakant, tay jam taip atsidawe, tarši jis toktai wisam sawo Amžije dabar tikt pirmą Syki girdėti gameš. Šitas žodis pūle dabar ant jo su wisa Mace ir sudijo jį. Jisai pasistubino, nū sawo Prieteliaus taip greitay kaip galima atsisikirti, ir dabar saw wiens eidams jis tam žodžiui Bietės dawe sawo Szirdij. Dar toj paczioj Naktij jis ne žinojo su didžiu Nufaltimu sawo Nedėkingystės už tokę didelę Malone, kurę jis nū sawo Diewo gameš, ney kur dingti, o dar toj paczioj Naktij rądo jį tasai, kuri jo Duše iš to Czėso nepaliautinay mylėjo už Atleidimą šitės Kaltės, kuri persigandusej Szirdi bėdnojo Gottlybo taip skaudžey kanlino.

Dabar pastojo prie jo wiskas kitai. Dabar Gottlybs jau toliaus ne sake: „Aš dėkawoju Taw Diewe, kad aš toks n'esmi, kaip tie arba tie,“ bet dabar jis giedojo tą naujėję Giesme: „Aš kad ben kožnas wiens žinotu!“ Jau Pasuntinys pradėjo jame dygti. Ale tūczės jis dar to ney mislite ne mislijo, Pasuntiniu pastoti, o tai buvo geray. Tūmetu Mistras Szwartsas ant ilgofo Czėso ligustas pastojo, o Gottlybs turėjo jo Wietoj wislab Namū ir Remesto Dalykūse atlikti, taipo, jog jisai dabar labay daug Darbo turėjo. Ale gers Darbū Smotas yra Naujey - Prisiverstusiem labay sweiks Daiktas, o Walgis prie to dar jū labjaus skanus pastojo, abejeip, taip kuniškay, kaip ir dwasiškay. Dievui dėkuy! Tėws Szwartsas tiek sawo Namūse wis turėjo, kod jis Gottlybą galėjo pawalgidinti. Darp kitū Dalykū prllaike jis ir Pasuntinystės Nusidawimū Laiskū. Tai buvo Mete 1820 labay rets ir brangus Daiktas. Dabar Pasuntinystės Laiskai lakioja per Swietą aplinkuy, kaip Lapai nū Medžiū krisdami, kad Rudū pastojęs. Tū Czės rądosi ficzion prie musū iš Dikro rokojant tikt wiens toks Laiskas arba wiens tokios Pasuntinystės Ceitungos. Š tai buvo senosios, iš Miesto Halle, kurios dar iš ano gražaus Czėso Augusto Herrmann Franko buvo prasidėjusios. Samuel Elsnerys buvo berods jau ir su sawo Pasuntinystės Ceitungoms, wokiškay wadinamoms: „Neueste Nachrichten“ stojęsi; ale tai buvo jaunās, swiežus Wynaš, o Mistras Szwartsas liubijo weikiaus senaji.

(Daugiaus pareis Num. 4.)

Musū Karalystės Saimas

jau dabar yra Berlyne susirinkęs, o Biešpatas Karalius susirinkusius Ponus bey Deputiertus yra paprastu Budu sawo Piliės baltojoj Swetlyczioj czeštingay pasweikinęs. Sawo Kalboje, nū Karaliskosės Krafės laikytoje, jis Susirinkusiems sake, kad Karalystės Piningū Dalykūse tiek, kiek tikt galima, czedijama, ogi ir Waisko Padaugsinimas bey jo Prigatawijimas esąs tikt pagal didžiausi Reikalą nusidawęs, jog ne esant galima, tą menkiaus ir pigiaus itaisyti. Galiausey Biešpatas Karalius ir dar tus žodzius istare: „Aš tai niekadės ne galiu paweliti, kad tolyn einancziuse Pertaisimūse Karalystės Dawadū Deisybe Karaliskajo Wainiko kaip ir Prusū Macis bey Swirtybe kaip nors i Klausimą arba i Priegadą pareitu. Pasilaikimas Cyropūs toktai, kad wiensirdiskas Sutarimas tarp Manes bey Mano žmoniū didis Reikals yra. Aš nusitikiu ant wiernės Tėwiskę mylinczids Priestowės Karalystės Bietininkū.“ — Susinekejimai abejūse Butūse dar n'iera prasidėję, kadangi Saimas dar n'iera geray susidawadijęs.

Szi Ziema

yra pradėjusi labay šalta pastoti; prie musū Karaliaučiuji yra Szaltis litais Metais tik retay 18 Grodū atfėkęs, o dabar šala nū 12 Januarijaus prasidėjus kone wis iš wien ir n'atleistinay 20 iki 25 Grodū. Miesto Warpnyczjų Ziegorei šen ir susale apistoj, Kuroš su deganczeiseis Garais ant Miesto Apšvietimo itaisytosios isala, jog daug Likternū užgesta. Prie Krant so Kriemo Turės esancijos, toli nū Krašto isalusios. Dgi ir tanke girdima apie nusalusius Sqnarius, Nosis kaip ir Kojū bey Rankū Pirštus. Musū toli ir placzen pažystamasis Professeris Burows mokin per Ceitungas, kad tai ne geray esant, isalusės arba isalti norinczes Kuno Vietas su isalusiu Sniegu triti, nės tūm Priegada Nusalimo jų didesne pastojanti, bet reikiant su atšileidusiu arba jau tircpstančiu Sniegu triti, kadangi isalesis Sniegas tam Dalykui pats per daug Szalczio turis. D kitai mokin, kad reikiant Wishtmiešliū su Sruta arba Myžalais mirinti ir i tą Nuvirininą, kūrė toks fartyas tur buti, kaip tik galima trivoti, per Szalti izeistąji Kuno Dalyką imerkti laikyti. Sakoma, kad tūmi ir tokie Sanarei, kurie pirm ilgo Gžeso nusale buvę, wël atšigauną. Ale tada reikiant tą minėtąją Liekarstwą atšikartotinay wartoti. Ar šitas pastutinysis Pamokinimas naudingus, tai mes per Dikrą ne žinom, tačiau tą patys škaitę, ję ne norėjom jums užlyėti. Geriausę bus, kiek tik galima nū Šhalimo saugotis, o ypaczey ney joki o Brangwyno pro Szalti ne gerti; nesa tą gierusieji weliausę pasilpsta ir per Szalti i Šškadą pareit arba ir Smerti gauna.

Szendien Utarniuke Szaltis jau ant 3 Grodū pasimazinęs.

Wisofia žine.

— Apie musū Wiespati Karaliu buvo pramanyta, kad jis labay negalingas esąs ir diden sargaliojās, ale tai ne Dieša; jis Diemui dėkun! powisam sweiks, ir laiko su sawo Ministeris Susirodijimus dėl Zemės Pasilaikimū labay stropjey.

— Wiespatėne Rastlė Karalėne yra Seredoj 8 Januariju sawo Būwi iš Sangsufijōs i Szarlotenburgės Pili perkėlusi, o iš ten po labay ilgo Gžeso, manding po keliū Metū, i Berkyna 10 Januariju wël Kartą nukeliawusi ir czion prie Wiespaties Karaliaus bey Karalėnės apsilankiusi.

— Musū Pons Ministeris von Auerswald yra ne menkay apširgęs, ir todėl begu ilgoką Gžesą ne galēs prie Saimo Susirodijimū atsirastis.

— Apie musū aukštąjį Kronprincę sakoma, kad ji wël esanti peržegaotame Pasilaikime.

— Tūdu Ponu Mason bey Slidell, kuriūdu Amėrifonai nū Englenderiū Sziepiēs Trent buvo paėmę, ir kuriū dėl Karas tarp Amėrifonū bey Englenderiū buvo be kylgės, jau dabar yra paleisti, ir taipo cze Pakajus šiam Sykiui išlaikytas.

— Dėl Szadentū maistrisko Repafajawimo atšikartotinay pakelto, yra Peteršburgij aukštaji Szuile arba Szadėrija ant ilgo Gžeso, kol cze kits Dawabš busęs padarytas, užrakita. Szadentams Wale, ant litū aukštū Szuiliū pasidūris.

— Ant musū šwiežijū Mariū yra ne toli Miestelio Tolke mit Naktij nū 28 ant 29 Decemberio senajo Meto didele Nepalaima pasidariusi. Wėjas yra žvejinę Walti su ketureis Wyrais taip powisam apwertęs, jog Mastas i Apaczia, Dugnas i Wiršu parėjo. Anie keturi žvejei berods usfigawo ant apšimozusios Walties Dugno ir laikēs czion prisikabinę per Nakti; ale wiens jų Wandeniye bey Szaltije Walandą triwojēs galiausę sustyro ir toliaus laikytis neb' waliodams nūgrimzdo ant Dugno, tocziau pirmjaus dar Piningus, kurius jis Delmone turėjęs, kitiems idawęs jųs melšdams, kad jie tūsius podraug su jo Atšisweikinimais jo Paczei parneštu. Nytmetij išaušus žmones nū Krašto anus likusius tris tokiuj Bėdoj pamatę jiems prisihyre ant Pagalbōs; tačiau pirmneng ant Krašto parėjus, dar wiens iš anū Likusijū buvo Nabastininkš.

— Nekursai Miesczionis iš Miestelio Heiligenbeil (Slgabylės) Wardu R. susitiko ant Kello su wienu nepažystamu žmogumi, kursai sakēs Inspekteris v. Bandt iš ne per tolimo Dwaro esās. Szitas Pons buvo labay šnekus ir i Braunsbergi prie sawo Gencziū apsilankyti keliaujgēs ir meilingas, o kadangi jis sawo geresniūsius Drabužius ne buvo apšimilkęs, bet Namėj pasteliawęs, kad tie jam pastuy prisufsi taptu: tay jisai drowėjōs, taip prastay apširėdēs i poniską Gaspadą eiti, o Slgabyliskis Miesczionis jam mielay prisifule, jį prie sawęs i Rakwynę priimti. Ale ir antrąjį bey trecziąjį Dieną anam Eweczui dar jo poniskieji Drabužei ant Slgabylės Gelzkeldwaro ne parėjo. Tam Tarpe pamilo šitas Ponas ano Miesczionies Dukterimi ir ję paklaufe, ar ji ne norėtu jo Pati, ir tokiu Budu Edelmanka bey Dwaronka pastoti. Toji berods buvo jau su Spynininku Gizeliu susizadėjusi, ale tačiau prisulitoji Garbē bey Grozybe jōs Szirdi pergalejo, taipo, jog ji sawo Jaunikliui Atšisakimo Gromatą, kurę šwiežusis Preikšas jei pats paraše, nusunte. Szis Preikšas ējo su sawo Marcze i Kromą, jei šilkinę Kleidą nupirkti, ale jis Slgabylėj tokiū graziū Puiktiū ne rado, kuriōs jam butu ant Marcziōs Pasšweitimo pritikusios. Todėl jis pasizadėjo su sawo Marcze weikę i Karaliaucziū nukeliauti, kur dauginus tokiū Daiktū ant Šsistyrimo galima rasti. Tai buvo anam Bute grazios Dienos, pilnos Dziaugsmo ir Linksmybės, — iki kol Policieēs Urėdininkai aną edelmoniskąjį Jaunikį nutwėrę i sawo Pakawonę nusiwede. Nesa jis ne buvo tas, kas jis sakēs esās, bet Klastorius ir Walkunas, kursai iš kas zin kokio Kalėjimo buvo pasprudēs. Bet dabar ano Miesczionies Namai Smutka papilditi, o ands suklastotosiōs newierningōs Marcziōs Szirdis pilna Tuzbōs ir jōs Akš pilnos Ašarū.

— Keli Ukiniškai Dilžės Pakalnės dėlawoj per

Geitungas Zandarui Prange iš Kaukėnū, kad jis toli ir placzey issiplatinusę Wagiu Draugyste, kuri wis su liodotomis Distulėmis ant Šprowojimo sawo Wagysziū išėjusios, sujėskojęs, ir taipo anam Kampui Palaju, o Kelintamjam ir pawogtūsius Daitus atgrazines.

— Ši Met Ziema ir Francuzijoj kiek tiek kaltoka yra pasirodziusi. Geitungosa pasakojama, kad Ciecorius Napoleons kaip ir Ciecorene pirmoje Kalėdū Szwentėje ne toli Parizo ant Ledo Szėnutėmis bėgiojusiu.

— Jau Berlyniskėi Pasileidelei ir Balamutai ant Ulycziu wėl Frankmą kelti bande. Tai nusidawe Naktij nū senajo Meto ant naujojo. Gze ant Ziegoriaus 12 wienoj Ulyczioj susibėgusi Daugybe lyg naujiji Metą pasweikint norėdama pradėjo bjaures Szukas prowiti, ir ypaczey pro Szali Cinancziūsius užkabinti. Pėstininkai Szutšmonai arba Policieės zalnieriskieji Tarnai bande, tą Daugybę, kuri jau ant keliū Tufstancziū burwo paau-gusi, apdrausti ir išsklaidyti, ale noprofna. Galiausey turėjo gers Dalyks raitujū Szutšmonū ant tds Wietds atjoti, kursai aną rėkaujanczeje Gaują išsklaide; 20 durniausiuju Balamutu tape sugauti. Wiens tujū kal-tinams, kad jis žmonėms Kubū ant Kuno supjaustęs, o wienam Ponui ir su Peiliu i Galwą dureš.

— Hallės Mieste sukawo pagal seną Buda Naujo Meto Naktij žmoniū Pulkai, ant Ulycziu susi-bėgusieji, Ziegoriui 12 musant, piktū Balsu ir wis lyg blaute blaudami: „Sweiks naujas Metas!“ Tay su wienu Sykiu pradėjo nū wisū Miesto Warpnycziu War-pai skambėti, naują Metą sweikindami. Žmonės tą Balsą išgirde drowėjos sawo Neswankumą toliaus wa-ryti ir wiskas ant Ulycziu tyka pastoj.

— Ši Berlyno pasigodziama, kad tenay Szluzau-ninkės Mergos balsey šancios išlepūsios, nedamadnin-gos, fietstrandiskos ir ne daug kam tinkancios. — Sziczion Karaliaucziuje lyg tokiejau Pasigodimai girdimi, o rasi bene ir kitar. Priežastis tokio Pasileidimo yra Atpūlimas nū Wieszpaties, ale ne tik tarp Szeyminisk-ziū, bet ir tarp Ponū bey Gaspadoriū. Geriaus tame Dalyke ne pastos, ikifol žmonės ne Wieszpatiespi weršis wienširdzey. Dieme dūl, kad tai ben weik nusidūtu.

— Musū Karaliaus Pasuntinys Parizo Mieste prie Ciecoriaus Napoleono šafis, Grows Pourtalės yra ten pirm Trumpo pasimires, o jo Šwis, musū Baznycziu Ministeris von Bethmann-Hollweg buwo dabar dėl to i Parizą nukeliawęs. Nabastininko Pa-wons yra kaip girdimi i Szweiceriū Zemę išlydėš, kur jo Giminė didziū Dwarū tur.

— Badū Did-Greikystės Fesztungoje Kastatt, wisai Wokėtijai priklausancioj, yra pirm Trumpo tarp Esterreiskliū bey musiskliū Zalnieriu, tenay stowincziujū, dideli Susimusimai ant Ulycziu nusidawę, taipo, jog ant abiejū Pusiu daug Suronitū randas.

— Ši Zalsū Karalystės rasoma, kad tenay Kal-

nynūse, o ir kitar iki pat Miesto Leipcig Ketwerge Itaji Januariju Zeme macney ir su Drinkėjimu lyg tokio Perkuno Growimo padrebėjusi. Ši Grylū Karalystės pareit žine, kad tenay 28 Decembri taipojau Zemės Padrebėjims nusidawęs.

Dowanos.

Manęspi atsunte

1) Pons Kunigs Herford iš Furgaicziū ant Ewang. Pasunt. nū M. P. iš Maj. B. 1 Dol.

2) Pons Kunigs Markus iš Klaipešs nū Draugbrolio iš K. ant musū Spitolės 1 Dol.

3) Pons Kunigs Hirsch iš Karklės surinkęs ant musū Mielas. Eigonbuczio 1 Dol. 10 Sgr. — ant musū Spitolės 1 Dol. — ant Gustav Adolfo Draugystės 10 Sgr. — ant Neregincziujū Buto 17 Sgr. 6 Pf. — ant Pasuntinystės podraug su sawo paties Dowanėle 2 Dol. 20 Sgr. — tai iš Wiso 5 Dol. 27 Sgr. 6 Pf.

4) Pons Precenteris Belmann iš Kalininkū: Nabastininkui Ponui Kunigui Lengnik bey jam pacziam sudėtu Dowanėliū ant Pasuntinystės 1 Dol. 28 Sgr. 4 Pf. — ant musū Spitolės 15 Sgr. — ant musū Mielas. Eigonbuczio 15 Sgr. — nū K. iš P. ant Prapl. Diemo Žodz. 5 Sgr. — tai iš Wiso 3 Dol. 3 Sgr. 4 Pf.

Ši Kalendru.

Februarijus Mėnū tur 25 Dienas.

Dienos:

Feb.	Jan.	Ut.	Ter.	Ket.	Pėt.	Sub.	
—	—	—	—	—	—	1	2. Febr. Marijds Apezyšt. arba Likėšos.
2	3	4	5	6	7	8	16. Septuagėstiwės Nedėlbieni.
9	10	11	12	13	14	15	22. Febr. Petrinės.
16	17	18	19	20	21	22	23. Sefšagėstiwės Nedėlbieni.
23	24	25	26	27	28	—	24. Apaštalo Matteoštaus Diena.

Mėnū: 6. Febr. pirms Vert. — 14. Febr. pilns. — 21. Febr. pasfut. Vert. — 28. naujs Mėnū.

Žomar kat: Gumbinėj 28 Febr. Galw. bey Arklū Lurg. — Šrutij 24 Febr. Arkl. b. Galw., o 26 bey 27 Febr. Kromū Lurg. — Naujojoj Krom. 3 Mercą — Szirwindtoš 3 Febr. Galw. 6 Arkl., o 4 Febr. Krom.

Saulės Tekėjims			Saulės Nusileidims.		
1. Febr.	7 Šeg.	53. Min.	4 Šeg.	36	Min.
15. "	7 "	26 "	5 "	5 "	"
28. "	6 "	56 "	5 "	32 "	"

Preke Karaliaucziuje 21. Januariju.

Kvėlėzai 80—100 Sgr., Ringet 58—62 Sgr., Miezėi, dtd. 40—45 Sgr., maj. 35—45 Sgr., Awijos 25—32 Sgr., Žitnei rain. 65—80 Sgr., balt. 55—60 Sgr., Szienš 24—25 Sgr. už Cent., Szaudat 12—14 Sgr. už Cent., šwiezius Swieftas ant Lurgaus perkams 9—11 Sgr. už Swarg.